

Nicolas Maslowski, Ph.D.
Univerzita Karlova v Praze,
Fakulta humanitních studií
Pracoviště historické sociologie

Posudek vedoucího diplomové práce Bc. Veroniky Švihlové « Vývoj aktivit zahraniční rozvojové spolupráce v České republice po roce 1989 ».

Veronika Švihlová napsala historicko-sociologickou práci *teoreticko - empirického* typu. Práce má 99 stránek, seznam literatury zabírá 8 stran a je rozdělen na dvě části, literaturu a internetové zdroje. Struktura práce je následující: po velmi krátkém úvodu (1. kapitola, 2 str.) následují část teoretická (28 str.), část popisující transformaci zahraniční rozvojové spolupráce - ZRS (11 str.), kapitolu zabývající se ZRS očima angažovaných (46 str.) a velmi krátký závěr (1,5 str.).

Vzhledem k počtu stránek, existenci poznámkového aparátu, počtu citovaných knih, kvantitě používaných zdrojů i metod výzkumu, a vzhledem ke kvalitě redakce a argumentace, hodnotím tuto práci jako odpovídající kritériím magisterské práce.

ZRS je těžko uchopitelná záležitost. Spojuje aktivisty, občanské sdružení a zahraniční politiku, což není samozřejmý proces. A k tomu propojuje konkrétní problém na zeměkouli a reprezentace, které jej přibližují aktivistům a veřejnému mínění. Ty pak rozhodují o tom, jakou motivaci k akci mají čeští aktivisté a o výšce podpory pro takové projekty. Autorka práce se rozhodla uchopit problém celkově. Proto v tzv. teoretické části představuje to, jak je ZSR uchopená teoreticky. Chce se opírat o teorie transnacionálního jednání a konstruktivismu. A na základě literatury pak zpracovala vývoj ZSR v Čechách. Čtvrtá část se zaměřuje na intersubjektivní pohledy aktivistů.

První část, teoretická, propojuje sice různé teorie, ale ne vždycky souvisle. Výběr teorií vypadá spíše jako náhodný. Až na konci této první části, se autorka věnuje tomu, co představuje jako teoretický základ DP, a to na jediné stránce. Tyto teoretické elementy ovšem nebudou dále v práci nijak zvlášť využity. Po popisné části na téma vývoje ZRS se autorka věnuje pohledu aktivistů. Tato část je pro mě rozhodně nejvíce zajímavá. Snaha udělat zajímavé rozhovory se vyplatila. Zpracování části těchto rozhovorů do textu analýzy oživuje a výborně ilustruje. V této části může čtenář jen litovat, že Veronika Švihlová nešla dál v analýze motivací aktérů ještě dál.

Celkově jde o práci zajímavou, jsou v ní ale obsažené dvě části velmi různého druhu, které spolu v podstatě nesouvisejí. Vzniká proto pocit, že autorka se lépe cítí v práci terénního výzkumu než v teoriích.

Proto navrhuji hodnotit diplomovou práci, v závislosti na výsledku ústní obhajoby, známkou velmi dobře.

V Praze dne 1. června 2012,

Nicolas Maslowski